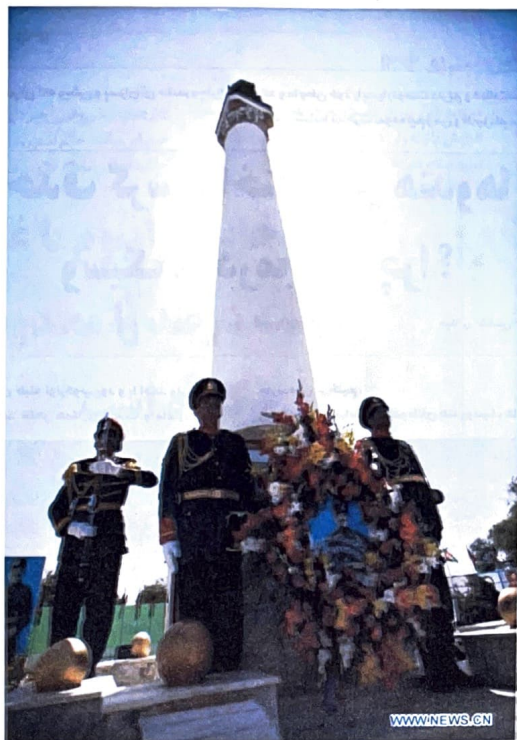

اخبار مخالف حکومت
افغانستان
در هر روز ۱۹
 صفحه پنجم

وند مونیخ
 Danish Process
 Explaining New Status

آیا ۲۸ اسد روز واقعی
استقلال افغانستان است
 صفحه ششم

۲۸

فراموشی جشن استقلال و آزادی

جیلانی "شمس"

دوهفته نامه
 سیاسی ، اقتصادی ، اجتماعی ، فرهنگی و طنزی
 سال هفتم شماره ۵۲ نیمه اول سسنبله ۱۳۹۲
 قیمت ده افغانی

ایمان

جشن پیروزی مجاهدين رژه نظامی را تماشا می نمودند که توسط گروه وطن فروشان طالب ازتعب مسجد عیدگاه راکت پرانگی به مقابل تماشاچیان رژه نظامی شروع شد که سبب شهید شدن چند تن و گریز نظامیان ر ختم مجلس شد و تا امروز اصلاً روز جشن استقلال ر پانچه باید برگزار شود که نمی شود صرف روز اول به یاد بود از قهرمان ملی کشور شاه امان الله غازی و یاد بود استقلال کشور در ریاست جمهوری محفل مختصر گرفته می شود. متأسفانه با ید گفت که سیاست مداران برجسته انگلیس خوب میدانند و طرح انتقام گیری را از مردم درد دیده و رنه ییده افغان بخاطر گرفتن استقلال داخلی و خا س توسط قهرمان آزادی کشور شاه امان الله غازی از مردم افغانستان گرفتند.

اولتر از همه از بین بردن شیرپور که مرکز نظامی افغان ها بود و جنرال مکتان عضو برجسته نظامی انگلیس در افغانستان که توسط وزیر محمد اکبرخان کشته شد و نام این منطقه نظامی و تاریخی بهرید باقی می ماند ، متأسفانه شیرپور (شیرپور) شد و قدرت مندان آنرا چپاول و بین خود توزیع و تقسیم کردند و احساس عزت و افتخار آزادی و قربانی های نسل ازاده آن زمان به فراموشی سپرده شد.

یقیناً آیین سیاست و تکنیک سیاست مداران انگلیس و نوکران پاکستانی شان بود تا نسل های بعدی افغان چیزی درباره استعمار انگلیس در کشور ما ندانند و از استقلال ملی تجلیل خوب به عمل نیاید.

ما امید داریم که بعد از این از جشن استقلال کشور به بزرگی و با شان و شوکت تجلیل شود و همه مردم افغانستان در آن اشتراک نمایند و چون کشورهای دیگر یک روز ملی وجود داشته باشد

واقعاً روزها و شب های خاطره انگیز جشن استقلال وطن برایمان لذت بخش و فراموش ناشدنی است . متأسفانه با شروع حملات و اشغال کشور توسط شوروی سابق و به قدرت رسیدن کمونسث ها و گروه های

مختلف به شمول جمهوری داود خان شهید ، داکتر نجیب الله شهید تا آمدن و به قدرت رسیدن کوتاه مدت صیبت الله مجددی ، برهان الدین ربانی ، طالبان و دورگیزی از جشن استقلال کشور تجلیل بزرگ مانند گذشته ها به عمل نیامد و مردم خصوصاً نسل گذشته خاطرات خوش ندارند .

چنانچه سالیان قبل در زمان مرحوم ظاهرشاه در روز جشن استقلال در مقابل مسجد عیدگاه شاه با وزرا سفرای دول خارجی روز اول جشن را به تماشا رژه قوای نظامی می پرداختند.

چند سال قبل آقای کرزی وزرا و بعضی سفرای کشورهای خارجی مانند سالیان گذشته می خواستند در روز اول

هوطنانی که مسن هستند یقیناً جشن استقلال کشور را بیاد دارند . روز ۲۸ اسد سال ۱۹۱۹ میلادی گرفتن آزادی و استقلال داخلی و خارجی افغانستان از انگلیس توسط شاه امان

الله غازی پادشاه دلسوز و دانشمند و ترقی خواه کشور و بعد از اول الهی هشت سنبله جشن استقلال و نهم سنبله جشن پشتونستان که این روز مفکوره سردار شهید محمد داود خان بود که درجمن حضوری تجلیل می شد و تا ساعت ۳ شب آتش بازی جریانی می یافت و شهر همه چراغان بود.

درکمپ های وزارت ها جمع و جوش بود و نوازنده گان و خواننده گان مشهور کشور چون سرآهنگ ، احمد ظاهر ، ویدا و غیره هنرنمایی می نمودند و همشهریان از این جشن ملی و گردهایی لذت می بردند و با آرایش خاطر به سیل و تماشا می پرداختند.

آیا ما استقلال سیاسی ، اقتصادی و فرهنگی داریم ؟!

افغانستان زمانی از استقلال خود تجلیل می نماید که هنوز هم دچار مشکلات و پیچیده گی های سیاسی ، اقتصادی و فرهنگی است متأسفانه این کشور تا حالا نتوانسته است زیر ساخت های اقتصادی خود را بسازد و یا اینکه هنوز هم مشاورین کشورهای مختلف به دولت ما مشوره می دهد و بیشترین نفوذ را در کشور ما ایالات متحده امریکا و انگلیس دارد و از زمان حضور نیروی خارجی کشور ما نتوانسته است جلو خود سری ها و بیبهاران های کور آنها را بگیرد و از همه بدتر اینکه تعدادی از افراد سادیست نظامی دست به کشتار افغان ها زده است

همین حالا محاکمه مرد نظامی امریکایی در جریان است که در قندهار شانزده افغان را تیرباران کرد و جالب تر اینکه می خواهند این سرباز را به جرم کشتن شانزده تن به ده سال حبس زندانی نمایند.

در طول دوران حضور انگلیس ها چندین بار به کمک مخالفین دولت شده اند و شواهد نشان می دهد که کشور انگلیس مخالفان دولت را حمایت می نمایند بهر صورت درسیاست های داخلی و خارجی نظریات کشورهای اروپایی و امریکایی از اهمیت خاصی برخوردار است و ما تا حالا سیاست مستقلی نداریم .

حتی در قسمت تعیین وزیران نیز کشورهای مختلف از خود وزیر دارند که مورد حمایت آن دولت قرار می گیرند.

در قسمت اقتصادی در طول یازده سال گذشته برخلاف انتظار مردم افغانستان که امیدوار بودند کارخانه های مادر ساخته شود و تولیدات ما نه تنها کفایت داخلی را می یکره بلکه با ید در طول این دوره ما صادرات می داشتیم در حالیکه ما در سال ۵ درصد صادرات و ۹۵ درصد واردات داریم و این رفیم و حشتناک است.

در قسمت امور فرهنگی نیز کشور ما بسوی یادگیری زبان انگلیسی روان است و تا چند سال دیگر هیچ دفتری ما را نخواهد پذیرفت تا زبان انگلیسی را یاد نداشته باشیم .

ناقته نمائد که لالی و پدرام و نماینده دوستم سادات باید بخاطر اظهارات قوم پرستانه شان که در پارلمان کرده اند باید ازملت شریف ما معذرت خواهی نمایند چون اقوام دیگر را توهین کرده اند و همه اقوام در همین سرزمین تولد یافته اند و در کنار هم مسالمت آمیز زنده می نمایند.

می خواهم یک موضوع را به آقای لالی و دیگران یاددهانی نمایم که کشور ما قبلا بنام آریانا و خراسان بود بعدا احمد شاه درانی افغانستان نام گزاری کرد با موجودیت اقوام و زبان ها و مذاهب مختلف فکرمی کنم که نظریه طالبان نوکران پاکستان آقای لالی حمیدزی با همدیگر نزدیک شده است و هر دو از قندهار اند.

اما باید بگویم که این فلسفه ناقص از مردم اصیل و دانشمند و وطن پرست قندهار نیست و نباید کشور را به این نام ها پارچه پارچه نمود و روی این فلسفه باید بخاطر گفتارهای ناقص معذرت خواهی شود.

از جانب دیگر بعضی وکلا و سناتوران گرامی اگر با موجودیت اقوام و مذاهب دیگر در افغانستان حساسیت نشان می دهند و مخالفت می نمایند باید روش هموطنی، همدلی و زیست باهمی را در بین هم سرزمین به همدیگر احترام داشته باشند و فلسفه عالی دین اسلام را پیش ببرند نه اینکه بنام مذهب، قوم و زبان همدیگر را توهین و تحقیر نمایند و به دشمنان کشور موقع داده نشود که ما را بنام های مختلف بجان هم بیندازند.

اند و وطن خود را بسیار دوست داریم و فعلا متأسفانه نسبت شرایط مهاجرت نموده ایم و من و فامیل ام در این

می گرد، اسم آن لاله ویشن و پسران آن جکندروچترال نام داشتند.

حذف کرسی اختصاصی هندوها و سیک ها در مجلس چرا؟

جیلانی "شمس"

جائزده می کنیم.

روی این دلایل نباید حق هموطنان هندو و سیک ها را از

چترال جوان طبله نواز خوب بود و با احمد ولی جان و مرحوم احمد ظاهر همکاری داشت و مامای ایشان

پارلمان کشور حذف شود، ما باید دوستی، هموطنی، همدلی و زیست باهمی را در بین هم رواج بدهیم نه اینکه بنام مذهب، قوم و زبان همدیگر را تحقیر و صدمه بزنیم. چون کشورهای دشمن نمونه آن پاکستان از این بی اتفاقی و رنگ بازی های ما استفاده اعظمی نموده و می نماید ما در طول سی سال بعد از اشغال کشور توسط شوروی سابق و جنگ های داخلی همه این مسایل را تجربه نمودیم.

پراتن خواننده مشهور بود که بسیاری به اسم و خوانندگی وی آشنا و دیگرش سیناپری. روزی از طریق رادیو بی بی سی از لندن یکی هموطن مصاحبه با آقای چترال در نیویارک داشت و از وی سؤال نمود که شما هندوی هندوستان هستید و جواب وی گفت: نخیر من یک هندوی افغان هستم و فامیلم در افغانستان تولد و بزرگ شده

حذف کرسی اختصاصی هندوها و سیک های هموطن در مجلس نماینده گان چرا؟

من نمی دانم که یک تعداد وکلا محترم به اساس قوم، زبان و سمت چرا با موجودیت اقوام دیگر افغان در افغانستان حساسیت نشان می دهند و همچنان جنگ و دعوا زبانی به خاطر استعمال کلمات و نام های دانشگاه و پوهنتون چرا صورت می گیرد.

با کمال تأسف مشکلات زیاد که در کشور موجود است بجای پیدا نموده راه حل مشکلات اساسی کشور با زهم یک تعداد دانسته و بیادانسته به مسایل قوم و زبان دامن می زنند چنانچه یکی از وکلا مردم قندهار چندی قبل در تلویزیون ژوندون به صراحت ابراز نظر کرد که "این کشور افغانان است و اقوام دیگران را جایی ندارند. تا جیک باید تاجیکستان پروند، هزاره ها به مغلستان و ازبک ها هم به ازبکستان، البته این دقیقا تکرار همان ادبیات سیاسی طالبان است.

در ضمن قبلا نیز صحبت های وکیل و نماینده دوستم وکیل دیگر پدرام که به امان الله خان بانی استقلال افغانستان توهین نموده بود شنیده شده است.

روزنامه ماندگار شماره ۷-۱۱ تاریخ سه شنبه اول اسد آمده است که "فکرمی کنم هندو و سیک های هموطن ما فراموش شده باشد؟

من باید بگویم که واقعا هندوها و سیک های هموطن بسیاری وطن پرست، صادق و راست کارند.

یک مثال برجسته که از زمان طفولیت بیدارم آنرا بنویسم: یک هندو هموطن که سالیان قبل به تجارت خانه پدرم کار می کرد مرد بسیار صادق راست کار و درست کار بود. پدرم وی را بسیار دوست داشت و احترامش را

پوهنتون طبی ننگرهار

سید تیمیم "بهار"

...

پوهنتون ننگرهار رفتند. درمان مجاهدین ریس فاکولته طبی انجینیرمحمود یک تعمیر تدریسی برای پوهنتون ادا کرد که با کمک های مردمی شکل اساسی ساخته شد که فعلا صنف های شان مجهزتر گردیده است.

این پوهنتون به تعداد ۵۸۰ نفر در رشته های مختلف طبی دارد که ۱۳۰ محصل آن از طبقه اثاث است.

کتابخانه این پوهنتون اکمال گردیده و بخش های انترنت، لیل، میدان های ورزشی، مسجد آن فعال است و محصلین در کنار آن می توانند در بخش ترجمه و تفسیر نیز آموزش ببینند.

دردوره طالبان ماسترگری و حالا در حد لیسانس در طول هفت هفت سال تدریسی می شود و در حدود ۱۱۵ استاد که از جمله بی ای دی و دوازده نفر ماستر و دیگران دارای لیسانس و دارای رتبه های علمی هستند.

فعلا پوهنسل داکتر محمد خالد "یار" ریاست این پوهنتون را به عهده دارد و به شیوه جدید "سیستم گرید" تدریسی می شود و نصاب درسی خود را از وزارت تحصیلات عالی تطبیق می نماید.

سیستم جدید لکچر که استادان از منابع و کتاب های جدید استفاده می کنند و لکچرها به شکل تصویری و ویدیویی داده می شود که در سطح آگاهی محصلین تاثیرات مثبت دارد.

چاپ و نشر آثار استادان با همکاری دی ای ای دی نشر می شود و کتابخانه این پوهنتون به طور ۲۴ ساعته باز است و در هر وقت می توانند از آن استفاده نمایند.

در سال ۱۳۶۷ مدتی در کار پوهنتون به علت جنگ ها سنگینی بوجود آمد و محصلین به کابل آمدند و یک سمستر را در مرکز سپری نمودند اما به زودی این مشکل حل شد و دوباره آنها به

برادران آن سوی مرز پشتونستان داشت. با اضافه شدن محصلین آهسته آهسته تشکیلات این پوهنتون بالا رفت و محصلین و استادان اضافه شدند.

پوهنتون طبی ننگرهار در سال ۱۳۴۲ در زمان ظاهر شاه پای ملت در قسمت عقب "شیش باغ" دره جریب زمین با چهار استاد و چند نفر استادان آمریکایی در یک صنف شروع به فعالیت کرد البته استادان طب کابل نیز جهت ارتقا سطح

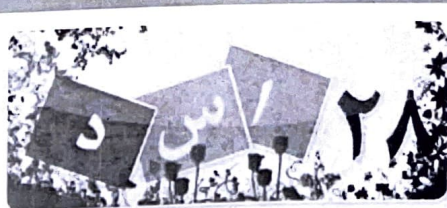
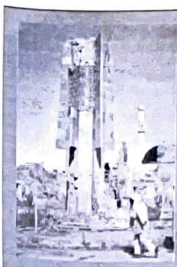

دانش محصلین برای تدریس می آمدند.

ریسی این پوهنتون پوهنسل داکتر محمد خالد "یار" در این مورد گفت:

البته در کنار این پوهنتون یک شفاخانه کدری بنام شفاخانه پوهنتون در داخل شهر جلال آباد در بخش های داخله، جلدی، جراحی، گوش، گلو، چشم، نسایی و ولادی، اطفال، عقلی و عصبی و ارتوپدی فعالیت می نماید که علاوه بر تدوای مریضان محصلین جهت آموزش در این شفاخانه

فرستاده می شود تا دروس های عملی را تجربه نمایند. شیوه جلب و جذب بعد از اکمال صنف دوازدهم از طریق کانکور جذب می شدند و یک سهمیه مشخص هم برای

با تأسف اطلاع حاصل نمودیم که یکی از ژورنالیستان متجرب، قلم بدستان خوب کشور، مشاور شورای عالی ژورنالیستان افغانستان و عضو شورای مرکزی مجمع سراسری مردم کابل دارالفانی را در کشور آلمان و داع گفت: انا الله وانا الیه راجعون...

محمد موسی اکرمی متولد سال ۱۳۱۷ خورشیدی در شهر کابل چشم به جهان گشود.

وی بعد از فارغ شدن از لیسه غازی کابل وارد عرصه های اجتماعی و خبرنگاری شد در دهه های دموکراسی ظاهر شاه صاحب وامتیاز و مدیرمسئول مجله آینه روز گردید و در دوران حکومت نجیب الله صاحب امتیاز جریده وحدت ملی شد.

وی در خارج از کشور هم فعالیت های مطبوعاتی داشت و مقالات خود را به چاپ می رسانید

مرحوم محمد موسی "اکرمی" کار قلم را در تمام دوران زنده گی رها نکرد و مطالب ایشان در نشریات مختلف کشور به چاپ می رسید.

شورای عالی ژورنالیستان افغانستان و مجمع سراسری مردم کابل وفات ایشان را یک ضایعه بزرگ برای خبرنگاران و قلم بدستان دانسته ضمن عرض تسلیت به خانواده و اقارب و خویشاوندان ایشان از خداوند صبر جمیل برای شان بهشت برین آرزو می کند...

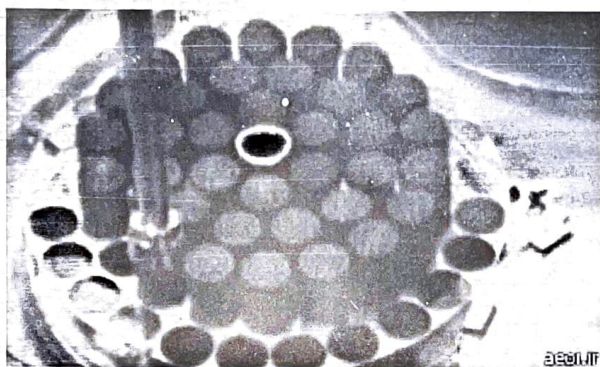
هیئت رهبری شورای عالی ژورنالیستان افغانستان

چارچوب زمانی معین خبر داده است. طبق این بیانیه، خاتم اشتون امیدواری کرده که در حاشیه اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک با

هر چند این میزان نسبت به ۶ ماه پیش، ۹ درصد افزایش داشته ولی همچنان دور از میزان مورد نیاز برای تولید سلاح هسته ای است.

ایران ذخایر اورانیوم با غلظت بیست درصد را محدود کرده است

بین بی بی سی

محمد جواد ظریف دیدار داشته باشد.

پیش از این در فوریه (بهمن ماه) گذشته نیز گزارش هایی درباره تبدیل بخشی از اورانیوم بیست درصدی ایران به سوخت هسته ای منتشر شده بود. رامین مهمان پرست، سخنگوی وقت وزارت خارجه ایران، این گزارش ها را تأیید کرده و این سوخت، در رأکتور اتمی تهران مورد استفاده قرار می گیرد. "قابل یادآوری است که بعد از روی کار آمدن روحانی تیم جدیدی برای مذاکرات در نظر گرفته خواهد شد تا با گروه دیه اضافه یک مذاکره نمایند"

علی اکبر ولایتی گفته است که این بار ایران با لحن دیگری صحبت خواهد کرد.

مطلب ایشان فقط این است که زبان دیپلماسی عوض می شود و مذاکرات به شیوه احمدی نژاد به پیش نخواهد رفت بلکه با زبان نرم دیپلماسی صحبت ها جریان خواهد داشت.

در جای دیگر علی اکبر ولایتی به نحوی مطلب دیگری را گفته است که گویا صلاحیت تصمیم نهایی از ولایت فقیه و خامنه یی است و رئیس جمهور صلاحیت ندارد که با غرب کوتاه بیاید و یا توافقی صورت گیرد.

از صحبت ها چنین فهمیده می شود که پست ریاست جمهوری ایران یک پست سمبولیک است و نمی تواند تصمیمات مهم را بگیرد و برای تصمیم گیری باید با رهبر صحبت شود و آن وقت است که تصمیم نهایی گرفته می شود.

مردم ایران آرزو داشتند تا سیاست ها در همه مسائل تغییر یابد و رئیس جمهور نتواند مشکلات مهم کشوری را حل نماید اما معلوم می شود که سیاست های اتمی ایران تغییر نمی کند و بدین وسیله غرب را فریب می دهند و وقت کشی می نمایند تا به سلاح اتمی دست یابند.

سوخت برای رأکتور تحقیقاتی

ایران در حال حاضر ۱۸۲ کیلوگرم ذخیره اورانیوم غنی سازی شده ۲۰ درصدی دارد.

پیش از این گروه کشورهای ۵+۱ در گفت و گوهای خود با ایران خواستار توقف غنی سازی ۲۰ درصدی اورانیوم در تاسیسات فردو شده بودند.

ایران می گوید برای خوراک دهی به رأکتور تحقیقاتی تهران، به غنی سازی ۲۰ درصدی نیاز دارد.

کشورهای غربی پیش تر از تحویل سوخت ۲۰ درصدی برای رأکتور امیرآباد تهران خودداری کرده بودند.

این گزارش در حالی منتشر می شود که کاترین اشتون، رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا، روز یکشنبه

در تماس تلفنی با محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه جدید ایران، ابراز امیدواری کرده است تیم جدید مذاکره کننده تهران تشکیل شود تا مذاکرات هسته ای از سر گرفته شود.

طبق بیانیه وزارت خارجه ایران، آقای ظریف هم از آمادگی تهران برای "مذاکرات هدفمند در یک

خبرگزاری رویترز از قول منابع دیپلماتیک نوشته است که ایران در حال کاستن از ذخایر اورانیوم با غلظت ۲۰ درصد بوده و آنها را به سوخت هسته ای تبدیل کرده است.

ذخایر اورانیوم ۳۰ درصد غنی شده ایران، از موارد محل مناقشه بین تهران و غرب بوده و کاهش آن می تواند به فرصت مذاکرات هسته ای کمک کند.

خبرگزاری رویترز به نقل از دیپلمات هایی که نامشان را ذکر نکرده، نوشته است به نظر می رسد ایران ذخیره اورانیوم با غلظت ۲۰ درصد خود را افزایش نداده و در حال تبدیل آن به سوخت هسته ای بوده است.

ایران از سال ۲۰۱۰ غنی سازی ۲۰ درصدی را آغاز کرد. این سطح از غنی سازی، حساسیت کشورهای غربی و اسرائیل را برانگیخته است.

آنها ایران را متهم می کنند که اهداف احتمالی نظامی دارد.

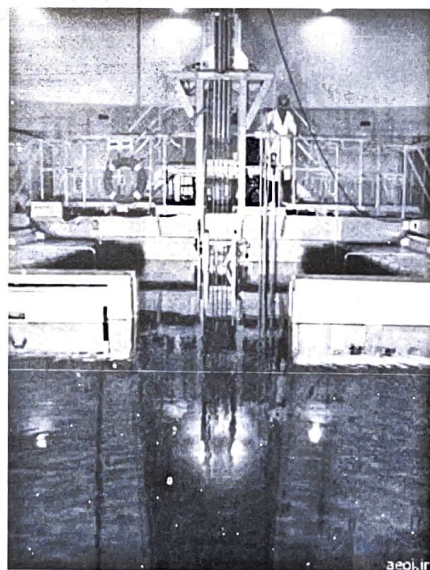
طبق گزارش آژانس بین المللی انرژی اتمی، ایران از سال ۲۰۱۰ تاکنون ۲۴۰ تا ۲۵۰ کیلوگرم اورانیوم غنی شده ۲۰ درصدی تولید کرده است.

بر اساس برخی برآوردها، این میزان برای تولید سلاح هسته ای کافی بوده است.

اسرائیل گفته است این میزان از اورانیوم غنی شده، "خط قرمز" این دولت است.

اما تهران این ذخایر را کامل نگاه نداشته و با تبدیل بخشی از آن به سوخت هسته ای، از "خط قرمز" مطرح شده توسط اسرائیل، فاصله نگه داشته است.

یک دیپلمات در این باره به رویترز گفته که به نظر می رسد در سه ماه گذشته، ذخیره اورانیوم ۲۰ درصدی ایران افزایش اندکی داشته یا حتی تغییری نکرده است. به نوشته رویترز، این دیپلمات ها که در آژانس

بین المللی انرژی اتمی هستند، می گویند احتمال دارد ایران سرعت تبدیل اورانیوم غنی شده ۲۰ درصدی به سوخت را در ماه های اخیر افزایش داده باشد.

طبق گزارش آژانس بین المللی انرژی اتمی، ایران در حال حاضر ۱۸۲ کیلوگرم ذخیره اورانیوم غنی سازی شده ۲۰ درصدی دارد.

درگذشت قلم بدست توانا، ژورنالیست و نویسنده خوب کشور "اکرمی" را به تمام قلم بدستان، نویسندگان، خبرنگاران و خانواده و اقارب محترم شان تسلیت می گوئیم و از خداوند جنت برین به ایشان آرزو می نماییم.

هیئت تحریر دوهفته نامه آینه روز

تصاویر بزرگ غازی امان الله خان بعد از چند دهه ۱۴

به ابتکار بنیاد وحدت ملی "بارک" برای اولین بار شهر کابل با تصاویر بزرگ (ایلبورد) های غازی امان الله خان و سایر غازیان تزیین گردیده بود.

بنیاد وحدت ملی "بارک" تجلیل از شهادت پرافتخار سردار محمد داود خان اولین رئیس جمهور کشور را نیز بشکل شاندار تجلیل نموده بود.

مردم افغانستان با دیدن تصاویر غازیان واقعی راه آزادی و استقلال احساس خوشی نمودند و این ابتکاری را خدمت بزرگ به ملت افغانستان می دانند.

ناگفته نماند که به تاریخ ۲۷ اسد بنیاد وحدت ملی "بارک" همراه با چندین نهاد اجتماعی دیگر در تالار مطبوعات وزارت اطلاعات و فرهنگ از ۹۴ مین سالروز

استرداد استقلال کشور تجلیل بعمل آورد.

محل با تلاوت آیات چند از کلام الله مجید آغاز و به تعقیب آن سرود ملی نواخته شد.

بعدها دکتر فریدون بارکزی رئیس کمیسیون برگزاری و رئیس بنیاد وحدت ملی "بارک" صحبت نموده از نهاد

های مدنی که در برگزاری مراسم تجلیل همکاری نموده بودند اظهار سپاس نموده ضمن تبریک سالروز استرداد

استقلال کشور افزودند:

غازی امان الله خان جوان ۲۷ ساله با نهری مردانه استقلال جهان را زارزد ملت واحد و یکپارچه ما دشمن

در میدان نبرد مغلوب و آزادی این نعمت بزرگ خداوندی را دوباره کسب نمود.

عامل عدمه موفقیت مبارزات مردم افغانستان همانا وحدت ملی، همدلی، شوق سرشار به وطن بوده است.

به تعقیب آن شاهدخت "اندیا" دختر غازی امان الله خان

در رابطه صحبت نموده از خاطرات پدرشان در رابطه به

استقلال یادآوری نموده و از ملت غیور افغان خواستند تا

مراسم جشن استقلال را با شان و شکوه بیشتر تجلیل

نمایند و از مردم خواست تا یکصدمین سالروز استرداد

استقلال کشور را در سرتاسر کشور با شکوه تمام تجلیل

نمایند.

بعدها شخصیت ملی و علمی کشور علی احمد "جلالی"

صحبت نموده ضمن تبریک ۹۴ مین سالروز استرداد

استقلال کشور گفتند:

افغان ها مانند یک پیکر واحد همیشه از نوامیس ملی

خویش دفاع نموده و از آزمون های مختلف با حفظ

وحدت ملی کامیاب بدرآمده اند.

وی گفت: "چندین کنگد از برادران هزاره ما نیز در جنگ

میوند به شهادت رسیده است و کتاب من "رموز جنگ

میوند عنقریب به چاپ خواهد رسید به تعقیب آن

سناتور "انارکلی هنریار" صحبت نموده افزود: چنانچه

غازی امان الله خان فرموده اند که ما هندو، هزاره، شیعه

سنی، احمدزی و پوپلزی نداریم و همه یک ملت هستیم

و آنهم افغان و افغان ها نزد ما برادرند به تعقیب آن استاد

حبیب الله رفیع، نایب خیل صاحب رییس بنیاد نایب

امین الله لوگری، نماینده ملی تحریک و تنی چند به

نماینده گی شورا های اجتماعی و مدنی صحبت نمودند و

دراخیر محل قطعنامه توسط حفیظ الله بارکزی رییس

شورای عالی ژورنالستان افغانستان قرائت گردید.

که در آن از دولت، مردم، نهاد های اجتماعی و رسانه ها

خواسته شده تا مراسم جشن استقلال را مانند گذشته با

شکوه هرچه بیشتر تجلیل نمایند.

"آسیب رونی" نوح می پرده است.

اما داستان ها می گویند که آن کشتار "شیخ" با

تعمد و هوشیاری رابرت ییلز انجام شده بود.

داستان ها می گویند که متهم پس از به قتل

رساندن عده ای غیرنظامی در یک روستا به

پایگاه بازگشته و به یکی از دوستانش هم گفته

که چه کار کرده است اما آن سرباز حرف رابرت

ییلز را باور نکرد.

رابت ییلز سپس به روستای دوم می رود و

عده ای دیگر را در آنجا به ضرب گلوله به قتل

می رساند.

سنگان کشته شدگان، پیش تر به بی بی سی گفته

بودند از آنکه رابرت ییلز ممکن است به اعدام

محکوم نشود. خوشگین هستند.

این در حالی است که مردم قندهار به این حکم

قناعت ندارند و میدانند که این کشتار با

هوشیاری تمام صورت گرفته است و از دولت

آمریکا درخواست دارند که قاتلی که شانزده

فرد غیرنظامی را به قتل رسانیده است در مقابل

چشمه نشان در قندهار به دار آویخته شود تا هم

مردم تسلی شود و هم این حرکت های

ناجوانمردانه و خلاف تمام موازین نظامی دیگر

تکرار نگردد.

مجازات حبس اخذ یا در نظر داشت عفو مجازاتی

است که راه را برای عفو شدن ایشان هموار می

سازد و بعد از چند سال از زندان آزاد می شود و

مردم آمریکا او را قهرمان خطاب می کنند.

مردم افغانستان آرزو دارند که برای مجرم

وحشی و جنایت کار حکم اعدام در مقابل

چشمه خانواده های کشته شده در نظر گرفته

شود.

در آن زمان است که عدالت حکومت آمریکا

ناب می شود.

گرچه "سال خوش از بهارش پیداست" آنطور

معلوم می شود که حبس ابد برای این مجرم

وحشی در نظر گرفته خواهد شد.

آفساید: افغانستان ۱ پاکستان

شوت: افغانستان ۹ پاکستان ۱

مالکیت بر توپ: افغانستان ۷۰

در صد

بر اساس گزارش ها حضور زنان نیز در

استادیوم چشمگیر بوده است و شمار

زیادی از خبرنگاران داخلی و خارجی برای

پوشش این بازی، به استادیوم رفته بودند.

این بازی در استادیوم فدراسیون فوتبال

افغانستان برگزار شد.

میزبان بودن افغانستان نیز برای بسیاری از

افغان ها مهم بود و به آن توجه کرده اند.

شماری از اعضای کابینه، برخی از مقام های

بلند پایه دولتی، هنرمندان و آوازخوانان

افغانستان از نزدیک این بازی را تماشا

کردند.

افغانستان در رده بندی فدراسیون بین

المللی فوتبال (فیفا) در رده ۱۳۹ است و تیم

ملی فوتبال پاکستان در این رده بندی مقام

۱۶۷ را دارد.

این بازی به درخواست پاکستان و به

میزبانی افغانستان برگزار شده و قرار است

بازی برگشت آن در ماه مارچ سال آینده، در

اسلام آباد برگزار شود.

همچنان رییس جمهور افغانستان حامد

کرزی اعضای تیم های فوتبال افغانستان و

پاکستان را به حضور پذیرفت.

رییس جمهور افغانستان در این دیدار از هر

دو تیم خواسته است که روابط خود را بیشتر

نمایند. آرزو نموده است که در هر دو کشور

افراطیت و آدم کشی از بین برود.

عامل کشتار مردم قندهار در انتظار حکم

اعترافات گسترده ای را در افغانستان در پی داشت که آمریکا مجبور شد به طور موقت عملیات رزمی در افغانستان را متوقف کند. کشتار شیخ" رابرت ییلز که اکنون ۳۹ ساله است برای

تیم ملی فوتبال افغانستان با سه گول پاکستان را شکست داد

از این بازی نشان داد که این کشور می تواند از این پس میزبان بازی های منطقه ای باشد. کارنر: افغانستان ۱ پاکستان ۱

رابرت ییلز اتهام های وارده را پذیرفته است تا در آن ای آ داستان ها مجازات اعدام را مطرح

نکنند

مهاکمه یک سرباز آمریکایی که دو سال پیش

در ولایت قندهار ۱۶ غیرنظامی از جمله زنان و

کودکان را کشته بود وارد مرحله نهایی خود

شده است.

گروهیان رابرت ییلز پذیرفته است که در

ساعات نیمه شب ۱۱ مارس سال ۲۰۱۲ (۲۱

حوت سال ۱۳۹۰) ۱۶ نفر را در دو روستای

ولایت قندهار، واقع در جنوب افغانستان، به

قتل رسانده است که بیشتر قربانیان زنان و

کودکان بودند.

مهاکمه او در پادگان لوئیس مک کورد ایالت

واشنگتن در غرب آمریکا انجام می شود.

از روز سه شنبه (۲۰ حوت) تعیین اعضای هیات

منصفه دادگاه نظامی آغاز شده است.

انتظار می رود که حدود دو هفته دیگر حکم

دادگاه صادر شود.

متهم در ماه ژوئن اسال اتهام های وارده را

پذیرفت تا در آن ای آ داستان ها مجازات

اعدام را مطرح نکنند.

داستان ها تلاش می کنند که حکم حبس بدون

امکان عفو برای آقای ییلز صادر شود، اما وکیل

مدافع متهم به دنبال مجازاتی خفیف تر از جمله

حبس ابد با امکان عفو است.

بنا بر گزارش ها، داستان ها ۹ افغان را که از آن

حمله جان سالم به در بردند به عنوان شاهد به

دادگاه آوردند.

در جریان مهاکمه همچنین تعدادی از شاهدان

و خانواده های قربانیان در تماس های ویدیویی

شهادت داده بودند.

بستگان کشته شدگان از اینکه رابرت ییلز

ممکن است به اعدام محکوم نشود خوشگین

کشتار قندهار در سال ۲۰۱۱ میلادی چنان

تیم ملی فوتبال افغانستان در بازی

دوستانه، پاکستان را سه بر صفر

شکست داد.

گل های افغانستان را سنجر احمدی در

دقیقه نوزدهم، آرش عاقلی در دقیقه پنجاه

و هفتم بازی و معروف محمدی سومین گل

افغانستان در دقیقه ۷۱ به ثمر رساندند.

کابل بعد از ۳۶ سال بار دیگر میزبان تیم

ملی فوتبال پاکستان بود، در دو مسابقه

قبلی دو تیم، افغانستان و پاکستان هر کدام

یک بار پیروز شده بودند و این مسابقه از

اهمیت خاصی برخوردار بود.

بر اساس اعلام نهادهای مسئول برگزاری

این مسابقات، هر شش هزار بلیط این بازی

فروخته شده بود و با توجه به استقبال قابل

توجه مردم، تعداد تماشاگران این بازی به

هفت هزار نفر هم می رسید.

علی عسکر لعلی مشاور فنی تیم ملی

افغانستان پیش از این بازی گفته بود که این

بازی دوستانه افغانستان را برای شرکت در

مسابقات کشورهای جنوب آسیا آماده تر

خواهد کرد.

در این بازی تیم ملی افغانستان با پیراهن

سرخ و ملی پوشان پاکستان با پیراهن

سفید بازی کردند.

این بازی از سوی دو تلویزیون خصوصی

طلوع و لمر به صورت زنده پخش شد و با

توجه به واکنش افغان ها در شبکه های

اجتماعی نشان می دهد که آنها در سراسر

جهان این بازی را دنبال کردند.

شماری از افغانها در تیوتر و فیسبوک به این

مسئله توجه کرده اند که میزبانی افغانستان

خانواده محترم "قدیری" درگذشت مادر محترمه شما را به همه اعضای فامیل، خویشاوندان، دوستان

تسلیت عرض نموده از خداوند برای همه شما صبر جمیل خواهانیم

هیئت تحریر دوهفته نامه آینه روز

کنفرانس مطبوعاتی

شورای عالی

ژورنالستان گرفته شد

این کنفرانس بخاطر خشونت های اخیر خبرنگاران در مرکز شورای عالی ژورنالستان گرفته شد دراین کنفرانس که تعدادی از خبرنگاران

تلویزیون های کشور و رادیوها و مطبوعات چاپی حضور داشت درمورد ۵ تن از خبرنگاران هریک:

۱- فرهاد "سابی" خبرنگار تلویزیون ژوندون که در مسیر راه جلال اباد مورد فیر و ستوقصد از طرف پولیس قرار گرفته بود.

۲- سید مهدی "مودودی" خبرنگار آئینه روز که دو روز توسط استخبارات پولیس بی مورد توقیف شده بود.

۳- محمد حنیف خبرنگار آئینه روز که توسط بادی گاردهای موسسه انجویی نی مورد لت و کوب قرار گرفته بود.

۴- حمله به جان عبدالصیر "منصور" در کابل

ناگفته نماند که هریک از خبرنگاران درمورد حادثه توضیحات داده و از طرف خبرنگاران سئوالاتی مطرح شد که ایشان در جواب شان مطالبی را ارائه نمودند.

دراخیر از طرف شورای عالی ژورنالستان قطع نامه ی خوانده شد و از دولت درخواست گردید تا درمورد این خشونت ها بی تفاوت نماند. گرچه تا حالا کمتر اتفاق افتاده است که دولت توجه جدی نموده باشد اما این بار نماینده حقوق بشر به همه وعده داد که قضایای خبرنگاران را تعقیب نموده به نتیجه برساند.

البته قبلا چندین بار با دفتر حقوق بشر گفتگوهایی صورت گرفته بود و آنها وعده هایی دراین مورد داده بودند

نمایم ما طرح نظام های مختلف جهان و کاپی نمودن مدل ها و الگوهای جهان را می نمایم. بلی اگر این حرکت ها به خواست مردم و با طرح آن از طریق مشوره و ریفراندوم صورت

است، وی می گوید: "موقف ما 'حزب حق و عدالت' روشن است. تغییر نظام مربوط به مردم افغانستان است. چیزی که در قانون اساسی کشور آمده، نظام

برخی از احزاب سیاسی که خواهان نظام غیر متمرکز اند در شهر برلین جرمنی برگزار شده بود. هر چند حکومت افغانستان تا اکنون در مورد

احزاب سیاسی مخالف حکومت افغانستان در جرمنی جلسه می کنند برخی از رهبران احزاب سیاسی مخالف حکومت افغانستان در یک نشست دو روزه که به هدف بحث روی نظام غیر متمرکز و پارلمانی در جرمنی برگزار شده، اشتراک کرده اند.

بحث روی نظام پارلمانی، حکومت غیر متمرکز، پروسه صلح افغانستان و برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در سال آینده، اجندای اصلی این اجلاس را تشکیل می دهد که در شهر مونیخ جرمنی برگزار شده است.

این نشست روز شنبه به ابتکار افغان های مقیم جرمنی و سازمان های غیر دولتی اروپایی برای دوروز راه اندازی شده است. سردار محمد رحیمی سخنگوی جبهه ملی در صحبت با رادیو آزادی گفت، در این نشست احمد ضیا مسعود رهبر جبهه ملی، امرالله صالح رئیس سابق اداره امنیت ملی افغانستان و رهبر حزب وحدت اسلامی اشتراک می کنند:

سردار محمد رحیمی می گوید: "اجندای این نشست بسیار مطلوب است. برای جبهه ملی به خاطری که با دیدگاه های جبهه نزدیک است، البته در مورد غیر متمرکز سازی نظام و یا هم نظام پارلمانی در افغانستان، مساله صلح و امنیت و انتخابات روی مسائل خیلی مهم بحث می شود. این مسائل برای مردم افغانستان و جبهه ملی به عنوان یک جریان بزرگ سیاسی، بسیار اهمیت دارد و به همین دلیل در این نشست حضور یافته اند."

آقای رحیمی همچنان افزود، نشست مونیخ به گونه دوره یی است و به هدف بحث روی مسائل مهم افغانستان به خصوص چگونگی انتخاب نظام این کشور در آینده نیز راه اندازی خواهد شد.

وی همچنان گفت، در این نشست کارشناسان مسایل سیاسی امریکا، بریتانیا، ایران، پاکستان، هند و برخی از کشورهای دیگر نیز اشتراک کرده اند.

جبهه ملی یکی از دو حزب سیاسی فعال در افغانستان است که خواهان تغییر نظام ریاست جمهوری به نظام غیر متمرکز یا پارلمانی شده است.

احزاب مخالف حکومت افغانستان

در جرمنی؟! سید تمیم "بهار"

گیرد و همه ملت به آن رای دهند در آن صورت موضوع طور دیگر است. اما مهمانی های مجلل و صحبت های شیرین به مذاق خارجی ها و حرکت های مرموز برای ون گیری و فن گیری و فروختن ملت به کشورهای دیگر قابل قبول نیست.

بخصوص طرح فدرالیسم و تجربه آن که وضعیت افغانستان را بدتر از پیش خواهد کرد.

فدرالیسم و جدایی طلبی هیچگاهی جایگاهی در افغانستان نخواهد داشت و استقلال اقوام و ملوک الطوائفی کردن ملت هم خیانتی است بزرگ و هیچگاهی مردم افغانستان کسانی را که دست به توطئه می زنند نخواهد بخشید و روزی این حرکت های خرنده مورد بازخواست مردم قرار خواهد گرفت.

جریان های بدنام افغانستان که هر روز به فکر اندوختن زر و پول اند و به کشورهای مختلف چهره های خود را به شکل دیگر نمایان می سازند هیچگاهی توان آنرا نخواهند داشت که مسیر حرکت های ملی را تغییر دهند و راهی غیر از مصالح ملی پیمایند.

از همه چیز جالب تر اینکه کشورهای اروپایی چرا ناقضین حقوق بشر را در خانه خود راه می دهند و از آنها سئوال نمی نمایند که شما در کشورتان تا چه اندازه قابل قبول هستید و به نماینده گی از کی به اینجا آمده اید.

سیاسی افغانستان، حق مردم این کشور است. آن ها می توانند در چوکات قانون اساسی تصمیم بگیرند. پیش از این رئیس جمهور کرزی ابراز نگرانی کرده بود که برخی از کشور ها به شمول پاکستان در تلاش ایجاد نظام ملک الطوائفی در افغانستان باشند. حتی برخی از مقام های حکومت این کشور گفته اند که ممکن است در عقب تلاش ها برای ایجاد این نظام، پلان تجزیه افغانستان باشد.

اما احزاب سیاسی مخالف حکومت، این گونه نظریات را رد کرده، می گویند، آن ها تلاش دارند تا با روی کار آوردن یک نظام غیر متمرکز، صلاحیت های والی های ولایات افغانستان را افزایش دهند.

جای تعجب اینجاست که احزاب افغانستان بخصوص احزابی که امتحان خود را به مردم داده است می خواهند بحث های متمرکز و غیر متمرکز و فدرالی را پیش کش خارجی ها نمایند و بدین طریق خود را مبتکر و خلاق جلوه دهند.

این درحالی است که مردم افغانستان نمی خواهند "موش آزمایشگاهی" باشند و هر روز یک نظام را تجربه نمایند و جای اینکه همین نظام را که وجود دارد پیروی و ادامه دهیم نقاط ضعف و قوت آنرا شناسایی

نشست مونیخ تبصره نکرده است، اما با برگزاری نشست برلین به شدت مخالفت کرده بود و راه اندازی همچو نشست را را مداخله غرب در امور این کشور نقلی کرده است.

از سوی دیگر، حزب حق و عدالت می گوید که در این نشست حنیف اتمر رهبر این حزب نیز دعوت شده است. معین مرستیال معاون این حزب در صحبت با رادیو آزادی گفت، آقای اتمر بنابر مصروفیت

Munich Process
Exploring New Ideas

روند مونیخ

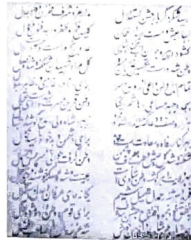
فرخ اندک های جدید

های کاری که دارد به جرمنی سفر نکرده است، اما در این نشست به گونه غیر مستقیم از کابل اشتراک می کند.

۲۴هر چند آقای مرستیال برگزاری این گونه نشست ها را به نفع افغانستان می داند، اما تاکید دارد که تغییر نظام، کار مردم این کشور

چند اعضای این حزب اظهارات درمورد اینکه جبهه ملی خواهان نظامی فدرالی است را رد می کنند، اما تاکید دارند که باید والی ها بر اساس انتخابات تعیین شوند.

سال گذشته نیز یک نشست مشابه به اشتراک برخی از سناتوارن امریکایی و نمایندگان

سخنرانی تاریخی امان‌الله در ۲۴ حمل ۱۲۹۸ را میدادی درست تری برای برگزاری جشن استقلال افغانستان می‌دانند

سالها است که ۲۸ اسد به عنوان سالروز استقلال افغانستان از بریتانیا شناخته می‌شود، ولی زمانی این جشن در نهم حوت، ششم جوزا و پس از آن در هفته اول سنبله برگزار می‌شد.

کسانی هم هستند که هیچ یک از این روزها را سالروز واقعی استقلال کشور نمی‌دانند و روز سخنرانی تاریخی امان‌الله در ۲۴ حمل (۱۲۹۸) را تاریخ درست تری برای برگزاری جشن استقلال افغانستان می‌دانند.

او این سخنرانی را با تشریفات معمول وقت برای اعلام استقلال کامل کشور ایراد کرد.

این همه اختلاف نظر در مورد تاریخ دقیق استقلال افغانستان ناشی از تحولاتی است که از آغاز تلاش‌های امان‌الله برای حصول استقلال تا تثبیت آن روی داد. سیاستمداران و پژوهشگران به دلایلی مختلفی روزهای مختلفی را برای برگزاری جشن استقلال مناسب می‌دانند.

سخنرانی یا شمشیری به کمر

شاه امان‌الله، پس از آنکه پدرش امیر حبیب‌الله در شکارگاهی در لغمان ترور شد، در ۳۰ دلو ۱۲۹۷، در کابل سلطنت خود را اعلام کرد. او دوازده روز بعد در نامه‌ای به لرد چلمسفورد فرماندار کل هند، مرگ پدر و سلطنت خود را به اطلاع او رساند و ضمناً از "حکومت مستقل و آزاد افغانستان" سخن گفت. ولی فرماندار هند توجیهی به اعلام استقلال او نکرد [۱].

پادشاه جدید در ۹ حوت در اعلامیه معروف خود نوشت که پس از این افغانستان در امور داخلی و خارجی خود استقلال کامل دارد. به دنبال آن او در سخنرانی آتشین خود در ۲۴ حمل، در میان جمعیت بزرگی با حضور سفیر هند بریتانیایی در محله مرادخانی، استقلال کشورش را اعلام کرد و گفت: "بعد از این مملکت من مانند سایر دولت‌ها و قدرتهای جهان آزاد است."

شاه شمشیر برهنه‌ای به کمر بسته بود [۲] و در میانه سخنرانی خود گفت: "به هیچ نیروی خارجی به اندازه یک سر مو اجازه داده نخواهد شد که در امور داخلی و خارجی افغانستان مداخله کند و اگر کسی به چنین امری اقدام نماید گردنش را با این شمشیر خواهیم زد." آنگاه پادشاه جوان افغانستان رو به نماینده انگلیس کرد و پرسید: "آیا چیزی را که بگویم، فهمیدی؟" نماینده بریتانیا پاسخ داد: "بله، فهمیدم [۳]."

رویداد مهم دیگر به رسمیت شناخته شدن استقلال افغانستان از سوی شوروی سابق در ۲۷ مارچ ۱۹۱۹ بود که مبادله نمایندگی‌های سیاسی در سطح "وزیر مختار" بین کابل و ماسکو را در ماه‌های بعدی به دنبال داشت [۴]. شوروی نخستین کشوری بود که استقلال افغانستان را به رسمیت شناخت.

جنگ، از متارکه تا مصالحه

در زمان امان‌الله جشن در نهم حوت در پغمان برگزار می‌شد

این رویدادها پیش از جنگ سوم افغانستان و انگلیس (مه و جون ۱۹۱۹) واقع شد. به دنبال پیشنهاد متارکه فرماندار کل هند در سوم جون، گفت‌وگوهای صلح بین دو کشور آغاز شد و پیمان صلح راولپندی بین علی احمد خان وزیر داخله افغانستان و سر

هلمتون گرانٹ وزیر خارجه هند در ۲۸ آگوست (۱۷ اسد) امضا شد.

در این پیمان از استقلال افغانستان سخنی در میان نیست. در پی اعتراض نماینده افغانستان، نماینده انگلیس هر چند از ذکر استقلال افغانستان در متن قرارداد خودداری کرد، اما در یادداشتی که عنوانی نماینده افغانستان نوشت، "استقلال داخلی و خارجی" افغانستان را تصریح کرد.

پیمان بعدی در ۳۰ عر ب ۱۳۰۰ در کابل به امضای محمود طرزی وزیر خارجه افغانستان و هنری دایسی وزیر خارجه هند رسید.

در این سند بریتانیا استقلال کامل افغانستان را به رسمیت شناخت و بر اساس آن توافق شد که نمایندگی‌های سیاسی افغانستان و بریتانیا به عنوان دو دولت مستقل در لندن و کابل گنوده شود.

به این ترتیب، هیچ یک از این رویدادها با ۲۸ اسد مطابقت ندارد.

در زمان خود امان‌الله، "امان افغان" نشریه رسمی دولت، روز نهم حوت را "عید جلوس یا استقلال" شاه می‌دانست و هر ساله مطالبی درباره استقلال کشور چاپ می‌کرد [۵]. این امر بیانگر آن است که بنیانگذار استقلال این روز را مهم می‌دانسته است.

نخستین کسی که ۲۸ اسد را جشن گرفت (۱۳۰۹) [۶]، محمد نادر بود؛ ولی در ۱۴ اسد ۱۳۱۴ فرمان [۷] داده که جشن استقلال از ۳۰ اسد آغاز شود و تا ۱۸ اسد ماه ادامه یابد. پسر او، محمد ظاهر، از ۱۳۱۸ جشن استقلال را به ۷ جوزا تغییر داد و مناسبت آن موقعیت‌های محمد نادر در جنگ سوم افغان و انگلیس بود و شخص محمد نادر به عنوان "محصل استقلال" معرفی شد.

روزی‌به‌روز

اسم و رسم نادر در جشن استقلال تا نیم سده پایدار بود چهار سال بعد زمان جشن بار دیگر تغییر کرد و به شش روز اول ماه سنبله منتقل شد. دلیلی که برای آن عنوان شد، به گفته عبدالحمید مبارز، این بود که هوای بهاری ماه جوزا "نامناسب" تشخیص داده شده بود. اما در زمان ریاست جمهوری محمد داوود جشن استقلال بار دیگر به ششم جوزا بازگشت.

آن چه که در تغییر زمان استقلال و بنی آن در زمان فرمانروایی خاندان مصاحبان مورد توجه بود، اختلاف این خانواده با امان‌الله و حذف نام او از جشن استقلال بود.

نادر در زمان سلطنت امان‌الله به فرانسه فرستاده شد و این امر باعث ناراضی او از امان‌الله شد.

موضوع دیگر این است که زمانی که نادر به قدرت رسید، آن گونه که فاروق انصاری استاد تاریخ می‌گوید، به دلیل این که از "جنوب" وارد کشور شده بود، این سوء ظن علیه او و

آیا ۲۸ اسد روز واقعی استقلال افغانستان است

تاریخ نویسی

در واقع تاریخ این سخنرانی به نوشته بسیاری از تاریخ نویسان، ۲۴ حمل ۱۲۹۸ بود. این آخرین تغییر زمان جشن بود.

۲۸ اسد روز مناسبی است؟

برادرانش مطرح بود که شاید به حمایت انگلیس‌ها به قدرت رسیده باشند. آنها به همین دلیل بر طول و عرض جشن استقلال افزودند.

نادر برای این که پیوند نام خود با جشن استقلال را کاملاً

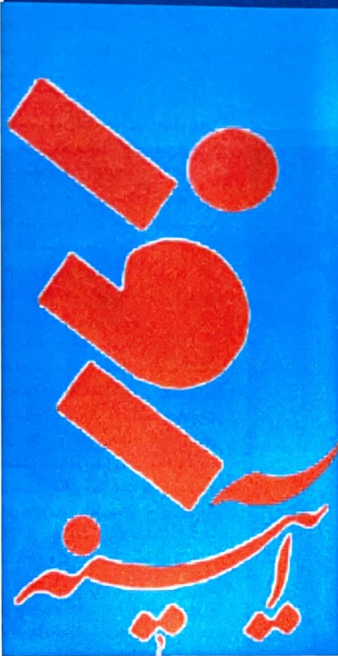
صفحه‌ای از "اصلاح" روزنامه اصلی دولت وقت - در زمان سلطنت محمد نادر و پسرش محمد ظاهر نام امان‌الله از آیین‌های مربوط به استقلال حذف شد

با این حال، پژوهشگران افغانستان هم روزهای مختلفی را در مورد استقلال این کشور مهم دانسته‌اند. غلام محمد غبار [۸] بر ۹ حوت ۱۲۹۷ و محمد صدیق فرهنگ [۹] بر ۲۴ حمل ۱۲۹۸ تأکید دارند. پیش از این عبدالحمید مبارز محقق و پژوهشگر افغان، خواستار به رسمیت شناخته شدن ۲۴ حمل به عنوان روز استقلال کشور شده است.

مستحکم کند، مناری در نزدیک کاخ سلطنتی ساخت و رسم گل‌گذاری در پای آن را بنیاد گذاشت. به این ترتیب او هم زمان و هم مکان جشن را تغییر داد. در حالی که در زمان امان‌الله جشن در نهم حوت در پغمان برگزار می‌شد. اسم و رسم نادری در جشن استقلال تا نیم سده پایدار بود.

در نهایت از سال ۱۳۵۸، در زمان حکومت حزب دموکراتیک خلق این جشن در ۲۸ اسد تثبیت شد. روزنامه دولتی انیس با چاپ عکس سخنرانی معروف امان‌الله در میدان مرادخانی، در آن روز نوشت که او در این روز استقلال کشور را اعلام کرد، هر چند

مدیرمسئول و صاحب امتیاز
سید داود "یعقوبی"
تحت نظر هیئت تحریر
دیزاین و طراحی: سید امید "یعقوبی"
آدرس: کوچه قصبای - سینما بهارستان سرگ ۵
خانه ۵ دست راست
تماس: ۷۸۷۲۷۰۱۸۸-۰۷۸۷۲۷۰۱۸۸
فیس پوک: آینه روز
Omid_yaqubi@yahoo.com

اما برخی دیگر از پژوهشگران تأیید پیمان صلح راولپندی از جانب امان‌الله را مهم می‌دانند. حبیب‌الله رفیع و فاروق انصاری می‌گویند که امان‌الله این پیمان را در ۱۹ آگوست ۱۹۱۹ برابر با ۲۸ اسد ۱۲۹۸ تأیید کرد و به دلیل این که برای نخستین بار نماینده انگلیس در سند پیوست این پیمان، استقلال افغانستان را پذیرفته بود، اهمیت داشت. به گفته آنها، همین استدلال میثاق انتخاب ۲۸ اسد به عنوان روز استقلال است.

اما بر اساس تحلیل برخی از پژوهشگران، پیوند دادن استقلال افغانستان به توافقی راولپندی خیلی درست به نظر نمی‌رسد. شماری این پیمان را به زبان افغانستان دانسته و از جمله غلام‌محمد غبار، آن را "فتح سیاسی" انگلیس در برابر شکست نظامی‌اش در میدان جنگ دانسته است.

غبار افزوده که "علی احمد خان در امضای این قرارداد لغزید [۱۰]، "به ضرر ملت افغانستان امضا کرد [۱۱]."

به این صورت روز معینی وجود ندارد که همه سیاستمداران و صاحب‌نظران برای برگزاری جشن استقلال افغانستان در مورد آن اتفاق نظر داشته باشند. این امر نیازمند بازنگری تحولاتی است که منجر به استقلال این کشور شد.

پانویسها:

- [۱]. گریگوریان، وارتان. ظهور افغانستان نوین، ترجمه علی عالم کرمانی، تهران: ۱۳۸۸، عرفان، ص ۲۸۷
- [۲]. غبار، میر غلام محمد. افغانستان در مسیر تاریخ، تهران: نشر انقلاب، ۱۳۶۶، ص ۵۸۳.
- [۳]. آدامک، لودویگ. تاریخ روابط سیاسی افغانستان از امیر عبدالرحمان تا استقلال، ترجمه علی محمد زهما، کابل: افغان کتاب، ۱۳۴۹، ص ۱۴۷.
- [۴]. غبار، ص ۵۸۷.
- [۵]. روز نهم حوت یا عید با استقلال اعلیحضرت غازی، امان افغان، کابل، ۱۲ حوت ۱۳۰۴، شماره ۴۱، ص. ۱.
- [۶]. روزنامه اصلاح، ۲۸ اسد ۱۳۰۹، ص. ۱.
- [۷]. اصلاح، ۱۹ اسد ۱۳۱۴، ص. ۱.
- [۸]. غبار، ص ۷۵۵.
- [۹]. فرهنگ، میر محمد صدیق. افغانستان در پنج قرن اخیر، تهران: ۱۳۸۸، عرفان، ص ۵۴۸.
- [۱۰]. غبار، ص ۷۷۵.
- [۱۱]. همان، ص ۷۷۷.